
Ня бойся!

Інфармацыйная культурна-грамадская газета Гарадоччыны

ГАСЦІНЕЦ

№ 9 (145), ЛІПЕНЬ 2012 ГОДА

Цытата нумара:

Толькі тады прымай у рукі ўладу, калі навучышся падпарадкоўвацца.

Салон.

ПОГЛЯД

ДЭМАНІЗАЦЫЯ КАЛАРАДСКАГА ЖУКА

Пачатак ліпеня багаты на падзеі. Тут табе і прыцягнуты за вушы Дзень незалежнасці, і Купалле, і дзень народзінаў Янкі Купалы, і “Славянскі базар”… Але да пералічанага, безумоўна, дадалося: з 5-га па 7-га ліпеня ААН, АБСЭ і Еўрапарламент прынялі рэзалюцыі з асуджэннем парушэнняў правоў чалавека ў Беларусі, праезд на чыгунцы падаражэў на 20-50%, С. Каваленку і З.Дашкевіча залічылі ў злосныя парушальнікі, абралі склад акруговых камісій (3% у апазіцыі!), В.Карніенку не выпусцілі за мяжу, а ад 15-га ізноў даражэе хлеб.

Але ж самае сенсацыйнае – раніцай 4 ліпеня шведскі аднаматорны самалёцік перасёк дзяржаўную мяжу РБ, скінуў над Івянцом і над адным з раёнаў Менску плюшавых мядзведзікаў са словамі падтрымкі дэмакратыі і свабоды ў Беларусі ды шчасліва вярнуўся на адзін з аэрадромаў Літвы адкуль ён да таго і вылецеў. Вайскоўцы самалёт прамаргалі і ўся супрацьпаветраная абарона дзвюх дзяржаваў аблажалася па поўнай.

Сама негвалтоўная акцыя нагадала вядомы перад развалам СССР выпадак, калі немец Руст пасадзіў свой невялікі самалёт на Чырвонай плошчы ў Маскве. Неўзабаве савецкая імперыя развалілась. А Руст стаў тым добрым ангелам, які папярэдзіў гэтую доўгачаканую падзею.

Вайскоўцы цвердзяць: парушэнняў мяжы не было, а выкладзены ў інтэрнэт запіс – мантаж. Пасля гэткае заявы абураныя шведскія праваабаронцы выклалі ў сеціва поўную 1,5-гадзінную версію палёта–не падкапаешся.

КБД шукае мядзведзікаў і трасе журналістаў, якія паведамілі пра падзею першымі. Яны наіўна спадзяюцца, што гэта усё ж такі быў відэамантаж, а прадстаўнікі прэсы датычныя да “правакацыі”.

Свaім мужным учынкам шведскія актывісты разбурылі яшчэ адзін міф пра моцную дзяржаву, надзейных абаронцаў і “ пра неба, якое на замку”.

Але ж самае цікавае, што пра гэтую падзею народ у большыні сваёй і не ведае. Хаця, калі б і ведаў, што з таго. З відэаінтэрв'ю “Нашай Ніве”, зробленага на вуліцах Менску вынікае, што народ нават не ведае колькі гадоў Лукашэнка ва ўладзе, а на пытанне, хто будзе пасля яго бальшыня адказвае “ Коленька”.

Не думае народ ні пра выбары, ні пра фармаванне ініцыятыўных групаў і камісій, а вось пра каларадскага жука думае. Змагаецца кожнае лета з амерыканскай навалай, як з самым галоўным сваім ворагам: і збірае, і атручвае яго, і пальцамі ціскае, і ў агонь кідае… Якія толькі метады барацьбы супраць паласатага драпежніка ні выкарыстоўвае, а таму хоць бы што: кожную вясну з зямлі выкараскваецца і ляцідь рабіць сваю чорную справу. Мне падаецца, што савецкія спецслужбы ў свой час адмысловы занятак менавіта для тутэйшага народа прыдумалі, каб не было беднаму “электарату” часу ні пра беларушчыну, ні пра незалежнасць ды правы чалавека думаць. Пасадзілі на бульбянішча гэткага паласатага дэмана, а той і захапіў беларускую натуру з усімі вантробамі разам.

Ці памятаеце вы, як таго жука на пачатку ягонага з'яўлення нішчылі, калі яшчэ хімічных сродкаў абароны ад яго не было? Я памятую: спачатку збяруць у вядро, аднясуць як мага далей ад агарода, выкінуць на зямлю, паціскуюць, а потым тое, што ад яго засталося, яшчэ ў лужыне ўтопяць ці бензінам абальюць ды спаляць. Ну, што гэта, як не дэманізацыя? Дарэчы, дэманізуе народ не толькі паласатага жучка. А справа ж яна ў тым, што няма дэманаў ні паласатых, ні вусатых, ні на тры літары. І шведы яшчэ раз гэта падцвердзілі. Так, што не раіў бы я тутэйшым людзям забывацца на хуткія выбары. А раіў бы сем разоў падумаць, перш чым адзін раз адрэзаць. Глядзіш, можа яно да лепшага нешта і змянілася б. А з каларадскім жуком мы дасць бог неяк паразумеемся, не такая гэта ўжо жахлівая істота, як бальшыні народа некалі падавалася.

Сяржук Салодкін.

СПРАВЯДЛІВЫХ ВЫБАРАЎ!

ЗНОЎ БЕЗ ІНШАДУМЦАЎ

У склад акруговай выбарчай камісіі па Віцебскай сельскай выбарчай акрузе №21 зноў не ўключылі прадстаўніка дэмакратычнага руху.

9 ліпеня па ўсёй краіне адбылося фармаванне акруговых выбарчых камісій па выбарах дэпутатаў Палаты прадстаўнікоў. Дэмакратычная апазіцыя увесь час прапаноўвае ўладам дзеля легітымнасці выбарчага працэсу ўключаць у склад выбарчых камісій прадстаўнікоў апазіцыйных структур. Але такое адбываецца ў Венесуэле, Зімбабве, але не на Беларусі. Колькасць уключаемых прадстаўнікоў фільтруецца выканаўчай вертыкалю і ў камісіі ў абсалютнай большасці трапляюць толькі тыя прадстаўнікі, на каго магчыма ўплываць або тыя, хто не здольны займаць прынцыповую пазіцыю.

Дыскрымінацыя апазіцыйных структур праяўляецца ў тым, што праўладныя арганізацыі тыпу “Белая Русь”, БРСМ, афіцыйныя прафсаюзы атрымліваюць уключэння сваіх прадстаўнікоў у камісіі на ўзроўні каля 90% ад вылучаных, а ў апазіцыйных партый, арганізацый гэты паказчык не дасягае і 15%. Не стала выключэннем і сёняшняя працэдура фарміравання акруговых камісій. Канчатковыя вынікі шчэ не вядомы, але папярэднія сведчаць аб тым, што рэжым не меняе сваіх падыходаў да правядзення выбарчай кампаніі, не клапоцячыся аб легітымнасці іх вынікаў.

На Віцебшчыне ў склад 14 акруговых камісій было вылучана 243 прадстаўніка. Сярод гэтых прадстаўнікоў было і 9 прадстаўнікоў ад Партыі БНФ. У гэтым ліку і Вольга Аўтухова, сябар Партыі БНФ, якую прапанавалі ў Віцебскую сельскую акруговую выбарчую камісію, якая займаецца арганізацыяй выбарчага працэсу і на тэрыторыі Гараджоцкага раёна. Але, як і пад час папярэдніх выбарчых кампаній 2004 і 2008 гадоў прадстаўніка ад дэмакратычнай апазіцыі Вольгу Аўтухову таксама не ўключылі ў акруговую камісію.

Наогул з 9 вылучэнцаў Партыі БНФ у склад акруговых камісій уключылі толькі двух – 22% ад вылучаных прадстаўнікоў. Гэта прыблізна ў чатыры разы менш, чым доля ўключаных прадстаўнікоў ад праўладных партый і арганізацый. І з'яўляецца сведчаннем дыскрымінацыі па палітычных поглядах.

Цяпер выбарчую кампанію у Палату прадстаўнікоў на Віцебшчыне будуць арганізоўваць 14 камісій, якія складаюцца пераважна з 13 надзейных прадстаўнікоў існуючай улады.

Л. Антонаў.

ЗНІШЧЭННЕ ДАЎНІНЫ

РУЙНАВАННЕ ПРАЦЯГВАЕЦЦА

Пад праграму знішчэння старых жылых будынкаў мусіць трапіў і Стайкінскі спіртзавод, які напрыканцы 19 стагоддзя пабудавалі памешчыкі Бондыравы ў в. Вялікія Стайкі.Тое што не зрабілі нямецкія захопнікі, не зрабілі камуністычныя ўлады зрабіла самая “народная” улада.

Стайкінскі спіртзавод працаваў амаль усё дваццатае стагоддзе і толькі напрыканцы яго спыніў сваю працу. Але на мяжы стагоддзяў пры старшынстве ў Гарадоцкім райвыканкаме Анатоля Мароза было прынята рашэнне аб яго рэанімацыі. Былі прыкладзены намаганні, каб аднавіць яго працу -- завезена даволі каштоўнае абсталяванне з каляровых металаў. Па меркаванню гандляроў каляровымі металамі – не на адну сотню тысяч адзінак замежнай валюты. Але паплечнікі Мароза не здолелі запусціць спіртзавод.

І гэта пры тым, што напачатку стагоддзя знайшоўся далёкі нашчадак тых Бондыравых на кудзелі – Артур Чылінгараў, які быў у той час намеснікам старшыні расейскай Дзярждумы. Пад час аднаго са “Славянскіх базараў” Чылінгараў разам з высокімі беларускімі чыноўнікамі завітаў на Гарадоччыну і выказаў жаданне, каб спіртзавод дзейнічаў. Але як звычайна адбываецца на Беларусі з інвестпраектамі – намеры так і засталіся намерамі. У другой палове першага дзесяцігоддзя адбылося “народнае” рабаўніцтва абсталявання спіртзавода. Абсталяванне з каляровых металаў стала добрым прыбыткам для “набліжаных асоб”, якія вывезлі яго не на адну сотню тысяч даляраў.

Пасля гэтай хвалі рабаўніцтва аднавіць працу спіртзавода стала яшчэ больш складана. І ў 2010 годзе спіртзавод, які не бралі фашыстоўскія снарады, быў разбураны сучаснай тэхнікай. Зараз на яго месцы толькі вялікія кучы друзу цэглы, якія нагадваюць руіны Брэсцкай крэпасці.

Спіртзавод, які магчыма было рэканструяваць, знік пад ціскам безгаспадарчасці, якая буяе на Гарадоччыне. Мясцовыя улады так адносяцца да прыцягнення інвестараў, што тыя па вялікаму рахунку лічаць за лепшае абыходзіць край стараной.

Сапраўды, радавое прадпрыемства Бондыравых у Стайках магло бы стаць эксклюзіўным аб'ектам у звязку з Астраўлянамі, дзе нарадзіўся самы верагодны аўтар знакамітай паэмы “Тарас на Парнасе” – Канстанцін Веранїцын. Але аб'ект стаў ахвярай сучасных вандалаў, якія нішчаць мінулае быццам гуны Рым. Зараз на чарзе знявечанне паштовай станцыі ў Гарадку, якая у выніку абыякавасці мясцовых чыноўнікаў не трапіла ў рэестр ахоўваемай спадчыны і будзе ператорана ў праваслаўную царкоўку. Ды і мясцовыя іваны без роду ніяк не могуць даць рады ўжо трэццяе дзесяцігоддзе храму у Рамнях. Гэты касцёл знішчаюць і рабаўнікі быццам з Расіі, а таксама абыякавасць мясцовых чыноўнікаў.

Дарэчы, Артур Чылінгараў наведаў Стайкі зімой 2011 года і ці то са скрухай, ці то з чорным гумарам заўважыў, што спіртзавод стаў ахвярай барацьбы беларускіх уладаў за цвярозасць.

Л. Гаравы.

АБЯЦАНКІ-ЦАЦАНКІ

АБЯЦАЛІ РАНЕЙ, АБЯЦАЮЦЬ ЗНОЎ

На пасяджэнні райвыканкама Васіль Муранкоў “успомніў” аб адной з не выканананых пазіцый Прыкладной Праграмы развіцця Гарадоцкага раёна на 2011-2015 гады.

Матэрыяльная база фізічнай культуры на Гарадоччыне не першы дзесятак гадоў знаходзіцца ў ролі папялушкі. Калі ў суседніх раёнах будуюцца басейны, сучасныя стадыёны, спартовыя залы, то апошняе укладанне ў развіццё спартовай базы на Гарадоччыне зрабіла Гарадоцкая птушкафабрыка, якая пабудавала спартыўны зал і гатэль.

Трэццяю пяцігодку толькі гучаць пустыя словы аб стварэнні Цэнтра алімпійскай падрыхтоўкі па зімовых відах спорту і адпаведна аб будаўніцтве лыжеролернай трасы, біятлоннага стадыёна і г.д.

Не стала выключэннем і апошняе пасяджэнне ў райвыканкаме па гэтаму пытанню. Гаворка пра басейн ужо не вялася, як і пра каток са штучным льдом. Старшыня райвыканкама Васіль Муранкоў вырашыў зрабіць націск на будаўніцтва тэнісная корта і гімнастычнай пляцоўкі на гарадскім стадыёне.

Пакуль у Гарадку не назіралася ніякай зацікаўленасці вялікім тэнісам і магчыма зыходзячы з поспехаў Вікторыі Азаранка мясцовы старшыня вырашыў папулярызаваць для гарадчан і тэніс. “Прапанова” ж наконт спартыўных снарадаў для гарадскога стадыёна спазнілася амаль на палову пяцігодкі. Яшчэ напрыканцы 2010 года Гарадоцкі райсавет зацвердзіў праграму развіцця раёна, дзе планавалася будаўніцтва гімнастычнай пляцоўкі на гарадскім стадыёне на 2011 год. І вынаканне гэтага будаўніцтва ускладалася на тутэйшы аддзел фізкультуры, спорту і турызма.

На пачатку красавіка ў нататцы “Планы для паперы?..” мы ўзгадвалі, што гэтая праграма па вялікаму рахунку засталася на паперы ў тым ліку і па пазіцы будаўніцтва гімнастычнай пляцоўкі. У мінулым годзе ў выканкама не знайшлося 10 млн. рублёў для гэтага будаўніцтва. У сёняшніх коштах гэта мусіць каштаваць каля 30 млн. рублёў. І справай гонару для Васіля Муранкова павінна стаць менавіта дабраўпарадкаванне спартыўнымі снарадамі пляцоўкі на гарадскім стадыёне.

Вось такія прыярытэты для спорту: камусьці будуюць лядовыя палацы, басейны, а наш старшыня марыць пра корт і гімнастычную пляцоўку. Відавочна, што развіццё спорту, яе матэрыяльнай базы на Гарадоччыне не ўваходзіць у прыярытэты Васіля Муранкова.

Л. Гаравы.

АБ'ЯВА

Аператыўная інфармацыя аб падзеях Гарадоччыны, рэгіёна і больш, чым у газеце, зараз па-беларуску і па-расейску з'яўляецца на новым Інтэрнэт рэсурсе: http://haradok.info

Стваральнікі інфармацыйнага партала запрашаюць неабыякавых грамадзян да ўзаемавыгаднага супрацоўніцтва. У рэдакцыі магчыма бясплатна атрымаць календарыкі на 2012 год, год Дракона.

Наша газета “Гасцінец” стала размяшчаецца на партале http://kamunikat.org/ , дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць са старонкі: http://kamunikat.org/hasciniec.html, што у каталагу “Пэрыёдыка” для далейшага выкарыстання.

ЗАБАРОНЕНА!

ДА ВАЙСКОВЫХ ПАХАВАННЯЎ НЕ ІСЦІ

Гарадоцкі райвыканкам выдзеліўся сярод райвыканкамаў Віцебшчыны ў сваім рашэнні наконт месцаў, забароненых для арганізацыі пікетаў дзеля збору подпісаў за вылучэнне кандыдатаў у Палату прадстаўнікоў.

10 ліпеня ў "Гарадоцкім весніку" і на сайце Гарадоцкага райвыканкама з'явілася рашэнне № 586 ад 6 ліпеня "Аб месцах, забароненых для правядзення пікетаваньняў з мэтай збору подпісаў выбаршчыкаў". У прынятым рашэнне змешчаны шырокі спіс месцаў, дзе забаронена збіраць подпісы выбаршчыкаў: на аб'ектах чыгуначнага і аўтамабільнага транспарту, на адлегласці менш за 50 метраў ад адміністрацыйных будынкаў райвыканкама, Езярышчанскага пасялковага і сельскіх выканкамаў, суда, пракуратуры, аддзела ўнутраных спраў райвыканкама, аддзела па надзвычайных сітуацыях, каледжаў, школ і дашкольных установ, бальніц.

Гарадоцкі райвыканкам таксама забароніў збіраць подпісы ў такім месцы, дзе ніколі не збіралі подпісы --- на тэрыторыі вайсковых пахаванняў і на адлегласці 50 метраў ад іх . Быццам каму-та можа прыйсці думка стаяць там з пікетам і збіраць подпісы. Справа ж палягае у тым, каб не збіралі подпісы на цэнтральнай плошчы Гарадка, каля якой месціцца вайсковае пахаванне.

Дадзенае рашэнне таксама вылучаецца асаблівым "піетэтам" да інтэрнэта. Другім пунктам рашэння ідзе мудрагелістае указанне загадчыку аддзела ідэалагіі райвыканкама размясціць тэкст гэтага рашэння на афіцыйным сайце Гарадоцкага райвыканкама "ў глабальнай камп'ютарнай сетцы Інтэрнэт".

У іншых раёнах вобласці райвыканкамы крыху па іншаму выдзелілі забароненыя месцы. Напрыклад, у Шаркоўшчыне і ў Паставах нельга пікетаваць на плошчы Леніна. Гэтаксама ў Паставах ды Ушачах забаронена ладзіць збор подпісаў на кірмашах. Лепельскі райвыканкам выказаўся няпэўна і непісьменна: вырашыў забараніць збор подпісаў «у месцах, якія перашкаджаюць руху транспарту і людскіх плыняў».

Верхнядзвінскі райвыканкаў забараніў збіраць подпісы на адлегласці, меншай за 50 метраў, ад аддзелу памежнай службы, пагранзаставаў «Бігосава» і «Савейкі», а таксама паблізу мясцовага аддзелу КДБ.

Самым нешматслоўным аказаўся міёрскі райвыканкам. Не кажучы нічога канкрэтнага, тут вырашылі «вызначыць на тэрыторыі раёна месцы, забароненыя для пікетавання а) на аб'ектах чыгуначнага трансарту; б) на тэрыторыі арганізацый ахоўы здароўя.

Л. Антонаў.

НАША ЎЛАДА

Старшыня не ведае дзяржаўнай мовы

Пад час сустрэчы з украінскім фальклорным калектывам "Церніца" старшыня Гарадоцкага райвыканкама Васіль Муранкоў не здолеў прывітаць гасцей на дзяржаўнай беларускай мове, але паабяцаў становішча выправіць.

17 ліпеня ў Гарадоцкім доме культуры адбыўся канцэрт фальклорнага ансамбля "Церніца" Белацаркоўскага ДК, што на Кіеўшчыне. Прадстаўнікі двухсоттысячнага горада другі год запар прымаюць удзел у "Славянскім базары" і даюць шматлікія канцэрты на Віцебшчыне. Так у Гарадок ансамбаль "Церніца" спазнілася на 30 хвілін, бо затрымалася ў Шуміліна.

Высокамастацкая праграма ансамбля грунтуецца на украінскай мастацкай культуре: народных спевах і танцах. Але нашым гледачам мова суседняй краіны была зразумела, а яе харacтво выклікала захапленне. Кіраўнік дэлегацыі голава Белай царкві Васіль Саўчук, як і іншыя удзельнікі канцэрта, таксама прамаўлялі толькі па ўкраінску.

А пасля цудоўнага канцэрта здарыўся канфуз. У адказным слове старшыня Гарадоцкага райвыканкама Васіль Муранкоў стаў казаць словы падзякі па-расейску. Прысутны на канцэрце дэмакратычны актывіст Леанід Аўтухоў папрасіў яго: "Калі ласка, кажыце па-беларуску". Але Васіль Муранкоў адказаў, што выхоўваўся ў Савецкім Саюзе і размаўляе па-расейску. На гэта Леанід Аўтухоў заявіў, што зараз старшыня працуе ў Рэспубліцы Беларусь і павінен ведаць беларускую мову. Пасля гэтага дэмакратычны актывіст пакінуў залу.

Напрыканцы сустрэчы украінскія госці падаравалі Васілю Муранкову сваю вышыванку і наш старшыня прамовіў, што мусіць сапраўды трэба быць беларусам, а с такім падарункам гэта хутчэй адбудзецца.

Дарэчы, беларускае заканадаўства абавязвае дзяржаўных чыноўнікаў ведаць беларускую мову ў аб'еме неабходным для выканання службовых абавязкаў. Толькі нікто шчэ не атэстуе нашых службоўцаў на веданне дзяржаўных моў: беларускай і расейскай. А ў еўрапейскіх краінах гэта распаўсюджаная практыка: прайдзі станоўча атэстацыю і працуй на карысць дзяржавы.

Л. Антонаў.

ЗАТРЫМАННЕ

Быкі не трапілі ў Расею

Затрыманых на тэрыторыі Гарадоцкага раёна быкоў, якіх перавозіў магілёўскі прадпрымальнік, мусяць канфіскаваць на карысць дзяржавы ў сувязі з адсутнасцю суправаджальных дакументаў або абмяжоўцца толькі штрафам.

Паводле інфармацыі прэс-службы Віцебскага УУС машыну з буйным рагатым быдлам затрымалі ў Гарадоцкім раёне. Увечары 10 ліпеня супрацоўнікі праваахоўных органаў на аўтадарозе мяжа Расійскай Федэрацыі - Віцебск - Гомель - мяжа Украіны паблізу вёскі Хамякова затрымалі аўтамашыну ЗІЛ-130 пад кіраваннем індывідуальнага прадпрымальніка з Магілёва.

Мужчына перавозіў 9 быкоў агульнай вагой 2,7 т на суму Br52, 1 млн. без суправаджальных дакументаў. На кіроўцы складзены адміністрацыйны пратакол па ч. 4 ст.12.17 КаАП РБ. Груз затрыманы. Адпаведна дадзенага артыкула Адміністрацыйнага кодэксу прадпрымальніка чакае штраф ад трох да пяці мільёнаў рублёў з канфіскацыяй або без яе.

Т. Гаражанка.

ТУРЫСТЫЧНЫЯ СЦЯЖЫНКІ

БЕЛАРУСКАЯ МЕККА СЭКС-ТУРЫЗМУ

Карэспандэнт «Салідарнасці» здзейсніла сэкс-тур у лес з непрыстойнай назвай, у якім некалькі дзясяткаў гадоў знаходзяць фалічныя сімвалы. Вынікам вандроўкі ў Гарадоцкі краязнаўчы музей і ў Дарахоўскі лес, што у Гарадоцкім раёне на мяжы з Расіяй, стаў захапляльны фотарэпартаж, які высока ацэньваюць наведвальнікі інтэрнэт-партала "Салідарнасць".

Мясцовыя жыхары і не здагадваюцца, што краязнаўцы даўно ахрысцілі лес, што корміць іх улетку, Х..евым.

«Салідарнасць» знайшла месца, якое магло б стаць меккай эротыкі не толькі для замежнікаў, але і для беларусаў.

Лес каля вёскі Дарахі Гарадоцкага раёна знаходзіцца недалёка ад расейскай мяжы. Менавіта тут на пачатку 70-х гадоў мінулага стагоддзя краязнаўца Іван Вашчыла першым даследаваў і звярнуў увагу спецыялістаў на мясцовасць, якая, верагодна, з'яўлялася месцам пакланення мужчынскаму дзетароднаму органу, — так званы «Х..вы лес».

Калі Вашчыла хадзіў і збіраў на курганных могільніках камяні фалічнай формы, нехта з мясцовых лічыў яго за блазна, але большасць ставілася з павагай і нават адпраўляла дзяцей дапамагаць вучонаму.

— Краязнаўца паказаў гэтыя экспанаты віцебскім аматарам даўніны, і яны там разыйшліся, — распавядае наш гід па эратычных мясцінах Леанід Гараві. — Потым павез частку калекцыі ў Мінск. Ёсць легенда, як быццам бы Вашчыла пакінуў у сталіцы мяшок з каменнымі фаласамі, і яны там зніклі... Шкада, бо трапляліся сапраўды ўнікальныя экземпляры — да 70 сантыметраў.

У ліхія 90-ыя ў Гарадоцкім краязнаўчым музеі з'явіліся ўласныя экспанаты — старажытныя фалічныя фігуры розных форм і памераў. Іх падараваў музею мясцовы краязнаўца Барыс Гордзін. Сёння ў фалічнай калекцыі — 21асобнік. Самы вялікі — мара наведніцы сэкс-шопа — 30 сантыметраў! Праўда, у экспазіцыі вы іх не ўбачыце. Сексуальныя экспанаты сарамліва хаваюцца ў фондах.

(Скарочана).

Вольга Слуцкая.

ТАКАЯ ГАЛОСНАСЦЬ

КАМПАНІЯ БЕЗ ІНФАРМАЦЫІ

Выбаршчыкі Гарадоцкага раёна амаль тры тыдні застаюцца без інфармацыі, якая датычыцца выбарчай кампаніі ў Палату прадстаўнікоў на тэрыторыі раёна.

19 чэрвеня А. Лукашэнка абвясціў аб правядзенні 23 верасня выбараў у Палату прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу. Цэнтрвыбаркам прыняў каляндарны план выбарчай кампаніі і вызначыў межы выбарчых акругаў у Палату прадстаўнікоў па краіне, а таксама па Віцебскай вобласці. 9 ліпеня апошні дзень, калі мясцовыя ўлады вызначаць са складам выбарчых камісій.

Але са старонак газеты "Гарадоцкі веснік" выбаршчыкі-чытачы не атрымалі ніякай інфармацыі аб выбарчай акрузе да якой аднесены Гарадоцкі раён. На старонках газеты з'явіліся толькі перадрукоўкі з БЕЛТА аб пачатку палатачнай кампаніі і аб тым, як будзе арганізаваны пяцімінутныя выступы кандыдатаў на радыё і тэлебачанні.

Мясцовыя ўлады лічаць мусіць непатрэбным інфармаванне аб акрузе для дадзенай кампаніі і своеасабліва трактуюць указанне А. Лукашэнкі: "Парламенцкія выбары – экзамен для дзеючай улады". Сапраўды, які можа быць экзамен, калі грамадзяне за некалькі тыдняў да галасавання ўжо ведаюць хто будзе "пераможцам"? Так было ў папярэдняй кампаніі 2008 году, так будзе і ў цяперашняй. Тады была замена дэпутата ад Гарадоцкага раёна Валерыя Лектарава, які ужо зарабіў сабе "міністэрскую" пенсію і ўлады з ім развіталіся. На яго месца прыйшоў Васіль Байкоў, які ўшчыльную наблізіўся да пенсійнага ўзросту і партфель абласнога чыноўніка абменяў са сваім начальнікам на месца ў Палаце прадстаўнікоў з міністэрскім забеспячэннем.

Менавіта Васіль Байкоў у чарговы раз нагадаў пра сябе з першай старонкі гарадоцкай раёнкі, звярнуўшыся з віншаваннем з нагоды афіцыйнага дня Незалежнасці. Дарэчы яго віншаванне ўтрымлівае цікавы пасаж: галоўнай задачай дзеючы дэпутат лічыць не паляпшэнне дабрабыту грамадзян, не стварэнне канкурэнтназдольнай эканомікі і ўлады, а захаванне міру, быццам бы зараз у свеце падзеі, як пад час карыбскага крызісу. Але, хто як думае, так і піша. Што тут узяць з гэтага дэпутата?

Далёк ад выбарчай кампаніі і афіцыйны сайт Гарадоцкага райвыканкама, дзе аб ёй ніяк не ўзгадваецца. Ды і не толькі ад выбарчай кампаніі, але далёк і ад рэальнага жыцця – апошняе паведамленне аб падзеях у раёне датаваны 15 чэрвеня. Дарэчы і ніякай інфармацыі аб апаратычнай дзейнасці, апошніх рашэннях Гарадоцкага райвыканкама грамадзяне на старонках гэтага так называемага "афіцыйнага" сайта не здолеюць знайсці.

Ад рэдакцыі. Пасля публікацыі артыкула на сайце http://haradok.info/ на афіцыйным сайце Гарадоцкага райвыканкама з'явіўся раздзел "Выбары – 2012", а ў раёнцы інфармацыі аб рашэнні райвыканкама аб забароненых месцах для збору подпісаў.

Л. Гаравы.

БЕЛАРУСЬ І СВЕТ

ШТО СТАІЦЬ ЗА НОВАЙ «БАМБАРДЗІРОЎКАЙ» БЕЛАРУСІ

АФІЦЫЙНЫ МЕНСК НА ПРАЦЯГУ ТРОХ ДЗЁН ПРЫМУДРЫЎСЯ АТРЫМАЦЬ АД МІЖНАРОДНЫХ АРБІТРАЎ ТРЫ «ГАРЧЫЧНІКА». ЕЎРАПАРЛАМЕНТ, САВЕТ ААН ПА ПРАВАХ ЧАЛАВЕКА І ПАРЛАМЕНЦКАЯ АСАМБЛЕЯ АБСЕ ПРЫНЯЛІ ПАДОБНЫЯ ПА СУТНАСЦІ ДЭКЛАРАЦЫІ З ПАТРАБАВАННЕМ ВЫЗВАЛІЦЬ І РЭАБІЛІТАВАЦЬ ПАЛІТЫЧНЫХ ЗНЯВОЛЕНЫХ.

Еўрапарламент: новая песня пра тое ж

Праўда, што тычыцца Еўрапарламента, падставай да рэзалюцыі, прынятай 5 ліпеня, сапраўды паслужыла нядаўняя падзея - новае абвінавачванне карэспандэнту польскай «Газеты Выборчай» у Беларусі Андрэю Пачобуту ў паклёпе на прэзідэнта. Рэзалюцыя сфармуляваная ў жорсткай форме. У прыватнасці, краінам ЕС рэкамендуецца разгледзець чарговае пашырэнне санкцый супраць беларускіх чыноўнікаў.

Таксама ставіцца пад пытанне далейшае ўдзел Беларусі ў праграме «Усходняе партнёрства». Але прынцыпова новых палажэнняў дадзены дакумент не ўтрымлівае. Ён з'яўляецца толькі лагічным дадаткам да папярэдніх рэзалюцыям Еўрапарламента, проста ў гэты раз акцэнт зроблены на патрабаваннях спыніць пераслед журналістаў і забяспечыць свабоду СМІ. А вось рашэнні, прынятыя ў той жа дзень на пасяджэнні Савета ААН па правах чалавека (СПЧ), стандартнай рэакцыяй назваць цяжка.

СПЧ ААН: закуліссе супрацьстаяння

Па-першае, дадзеная структура зусім не з'яўляецца безадмоўным рупарам Захаду. З 47 членаў СПЧ на ЗША і краіны Еўрасаюза прыпадае толькі 10 мандатаў. Таму для забеспячэння дзейнасці Савета Захаду нярэдка прыходзіцца ісці на саступкі, часам - даволі істотныя. Так, у 2007 годзе, згодна службы даследаванняў Кангрэсу ЗША, Еўрасаюз пагадзіўся ліквідаваць мандаты спецыяльных дакладчыкаў па Беларусі і па Кубе ў абмен на падтрымку Кітая ў пытанні рэфармавання арганізацыі.

Аднаўіць гэты мандат не ўдалося нават пасля падзей снежня 2010 года ў Мінску. Цяперашняе вяртанне функцыі спецдакладчыка па Беларусі было «выбіта» толькі дзякуючы нечаканай рашучасці Захаду правесці гэтае рашэнне менавіта цяпер. Паводле прэсрэлізу Дзяржаўдэпартамента ЗША, рэзалюцыя па Беларусі стала вынікам супрацоўніцтва з Еўрасаюзам (праект ад імя ЕЗ падала Рэспубліка Кіпр) і «інтэнсіўнага лабіравання да і падчас пасяджэння».

У прыватнасці, актыўны супраціў аказвала Расія, чый прадстаўнік назваў рэзалюцыю «суб'ектыўнай і контрпрадуктыўнай», а «спробы працісуць абмеркаванне Беларусі ў якасці тэрміновага пытання - неабгрунтаванымі». На абарону Мінска ўстаў нават Кыргызстан, які сцвярджаў, што «Беларусь дэманструе жаданне супрацоўнічаць і прытрымліваецца ўсіх сваіх абавязацельстваў». Праўда, калі дайшло да галасавання, Бішкек аддаў перавагу захаванню нейтралітэта.

У выніку за рэзалюцыю прагаласавалі 22 члена Савета. Яшчэ 20 краін устрымаліся, Расія, Кітай, Куба, Эквадор і Індыя галасавалі супраць. Пра тое, колькі каштавала Захаду праштурхоўванне дадзенага праекта, можна толькі здагадвацца. Бо ва ўмовах актыўнага процідзеяння з боку Расеі і Кітая 12 краінсаюзнікаў і 20 «нейтралітэту» гэта - 32 двухбаковых здзелкі, многія з якіх, несумненна, запатрабавалі ад Вашынгтона і Бруселя пэўных палітычных кампрамісаў па іншых пытаннях.

Затое па выніках галасавання, акрамя прызначэння спецдакладчыка, была прынятая кароткая рэзалюцыя, якая патрабуе ад Менску «неадкладна і без усялякіх умоваў вызваліць і рэабілітаваць усіх палітычных зняволеных». Пра важнасць гэтай фармулёўкі - крыху ніжэй.

Пакуль жа варта адзначыць, што калі рэзалюцыя СПЧ характэрная намаганнямі, выдаткаванымі на яе прыняцце, то дакумент, ўзгоднены ў мінулую суботу Парламенцкай асамблеяй АБСЕ, унікальны па змесце.

АБСЕ: ягня загыркаў

Тое, што АБСЕ зноў асудзіць парушэнні правоў чалавека ў Беларусі, не выклікала сумнення: леташняя ліпеньская Асамблея ў Бялградзе таксама прыняла рэзалюцыю па гэтым пытанні. Тым не менш, розніца паміж двума дакументамі - прынцыповая.

Рэзалюцыя ПА АБСЕ, прынятая ў ліпені 2011 года, заклікала Мінск ўсяго толькі «вызваліць усіх людзей, затрыманых у сувязі з дэманстрацыяй (19 снежня 2010), якія павінны быць прызнаныя палітычнымі зняволенымі».

Затое фармулёўкі гэтага дакумента з'яўляюцца беспрэцэдэнтнымі ў адносінах Арганізацыі з Беларуссю па сваёй жорсткасці. У прыватнасці, ПА АБСЕ ў загадным тоне патрабуе ад Мінска «неадкладна і без усялякіх умоваў вызваліць і рэабілітаваць усіх палітычных зняволеных у Беларусі» і «гарантаваць поўнае аднаўленне іх палітычных правоў».

Новыя правілы прымірэння

Улічваючы, што Менск мае схільнасць забываць аб дадзеных ім абяцаннях адразу ж пасля атрымання «пернікаў», Брусель разумее, што прынцыпова новыя крокі, патрабаваныя ад Лукашэнкі ў абмен на прымірэнне, павінны аказаць уздзеянне непасрэдна ў перыяд пацяплення, якое можа апынуцца непрацяглым. І Захад, відавочна, такую прынцыповую цану ўжо прызначыў: не проста вызваленне, а - рэабілітацыя палітвязняў.

Гэты крок прымусіць беларускія ўлады не толькі прызнаць пасляявыбарныя рэпрэсіі злачынствам, але і - што горш - паказаць насельніцтву сваю слабасць перад ціскам звонку. Акрамя банальнай помсты за ўдар па еўрапейскаму прэстыжу ў 2010 годзе, Захад, верагодна, спадзяецца, што гэтая хваравітая для Мінска працэдура прымусіць яго ў будучыні падумаць двойчы, перш чым зноў звяртацца да палітычных «пасадак»...

Але цяперашняя падтрымка Мінска Крамлём толькі здаецца непарушнай, і гэта разумеюць і ў Вашынгтоне, і ў Брусэлі. Бо заходнія палітыкі выдатна памятаюць, на якіх умовах яны прымаюць Расею ў СГА. А ўступаючы ў Сусветную гандлёвую арганізацыю, Расія фактычна ставіць сваю харчовую самадастатковасць ў залежнасць ад своечасовага ўступлення ў СГА Беларусі.

Закладнікі

Згодна з умовамі ўступлення ў Сусветную гандлёвую арганізацыю, праз 18 месяцаў Масква пачне істотна скарачаць імпартныя пошліны на сельскагаспадарчую прадукцыю, адкрыўшы такім чынам вароты для еўрапейскіх экспарцёраў, якія атрымліваюць у 40 разоў больш датацый на гектар ворыва, чым іх расійскія калегі.

Калі Масква адначасова не павялічыць узровень унутранай дзяржпадтрымкі АПК, дадзены эксперымент скончыцца масавым банкруцтвам расійскіх аграрыяў. Але дазволены ўзровень расійскіх сельгасдатацый вельмі малы і павінен яшчэ зменшыцца ўдвая - да 4,5 млрд. даляраў у 2016 годзе. Таму для захавання свайго АПК праз паўтара года Расіі спатрэбіцца і беларуская квота на датацыі, якая можа скласці да 4 млрд. даляраў.

Краінам Захаду гэта, безумоўна, вядома, паколькі Крэмль пагадзіўся пайсці на ўмовы СГА па сельскай гаспадарцы толькі пасля таго, як членам Мытнага саюза было дазволена пераразмяркоўваць паміж сабой квоты па сельгасдатацыях.

Таму Крэмль будзе аказваць безумоўную падтрымку Аляксандру Лукашэнку ў яго перамовах з Захадам аб членстве ў СГА толькі ў першы час. Але калі працэс зойдзе ў тупік, Маскве не застанецца іншага варыянту, акрамя як прымусіць Менск пайсці на саступкі (або ж самай адмовіцца ад сяброўства ў СГА, што значна менш верагодна).

Практычнае значэнне міжнародных рэзалюцый

Фармальна перамовы аб уступленні ў СГА з'яўляюцца выключна гандлёвымі, і палітычныя патрабаванні да краіны-члену супярэчаць прынцыпам арганізацыі. Такім чынам, калі б Брусель і Вашынгтон абумовілі беларускае сяброўства двухбаковым патрабаваннем рэабілітацыі палітвязняў, у Мінска і Масквы былі б шырокія магчымасці ў адказ ціску на Захад па гэтым пытанні на разнастайных міжнародных платформах.

Але цяпер, калі за рэабілітацыю прагаласавалі і ў ААН, і ў АБСЕ, дадзеныя патрабаванні ўжо афіцыйна гучаць ад імя міжнароднай супольнасці, у тым ліку і ад Кітая - члена СПЧ, які прыняў удзел у галасаванні па гэтым пытанні, і ад РФ - члена як СПЧ ААН, так і ПА АБСЕ.

Краіны Захаду, у сваю чаргу, цяпер маюць поўнае права адмаўляцца падпісваць з Мінскам любыя дамовы - у тым ліку гандлёвыя або ў рамках іншых міжнародных арганізацый (да прыкладу - аб крэдыце МВФ) - да выканання ім сваіх абавязацельстваў перад ААН.

Стась Івашкевіч,
naviny.by/

ПАЛІТВЯЗНІ

ПАЛІТВЯЗЕНЬ НАПІСАЎ «ЯЎКУ З ПАВІННАЙ»

НЯВЕСТА ПАЛІТВЯЗНЯ ЗМІТРА ДАШКЕВІЧА НАСТА ПАЛАЖАНКА 10 ЛІПЕНЯ НАВЕДАЛА КАЛОНІЮ Ў ГЛЫБОКІМ, ДЗЕ ХЛОПЕЦ АДБЫВАЕ ЗНЯВОЛЕННЕ. ТАМ НАСТА ДАЗНАЛАСЯ, ШТО ЧАТЫРЫ ДНІ ТАМУ, 6 ЛІПЕНЯ, АДМІНІСТРАЦЫЯ КАЛОНІІ ПАДАЛА ДАКУМЕНТЫ Ў СЛЕДЧЫ КАМІТЭТ НА ЗАВЯДЗЕННЕ НОВАЙ КРЫМІНАЛЬНАЙ СПРАВЫ СУПРАЦЬ ДАШКЕВІЧА ЗА «НЕВЫКАНАНЬНЕ РЭЖЫМУ КАЛОНІІ».

Сам Зміцер Дашкевіч адрэагаваў на гэта лістом на аперадджэнне на імя начальніка калоніі, які ён саркастычна назваў «яўкай з павіннай».

«Я, Дашкевіч Д.В., прызнаю сябе вінаватым у тым, што свядома адмаўляюся выконваць некаторыя патрабаванні адміністрацыі калоніі, якія лічу незаконнымі.

Каб спрасціць працу правакатарам, агентам і следчаму камітэту, я адмаўляюся выконваць любыя патрабаванні адміністрацыі любой калоніі, у якой я буду знаходзіцца.

Раю беларускім спецслужбам асудзіць мяне на максімальны тэрмін, прадугледжаны арт. 411 КК РБ, пры гэтым рыхтуючы на мяне новыя крымінальныя справы ў кожнай новай калоніі.

Зміцер Дашкевіч, 10.07.2012».

Паводле гэтага артыкулу Дашкевічу можа прадугледжвацца да 1 году зняволення. Лідар «маладафронтаўцаў» Зміцер Дашкевіч быў арыштаваны 18 снежня 2010, за дзень да прэзідэнцкіх выбараў, нібыта за бойку. Разам з ім на судзе паўстаў паплечнік Эдуард Лобаў. У выніку Дашкевіч атрымаў два гады зняволення, Лобаў — 4.

За кратамі ад Дашкевіча неаднаразова патрабавалася, каб ён напісаў прашэнне аб памілаванні, але вязень адмаўляўся. На волю Зміцер павінен выйсці 19 снежня, калі не будзе заведзеная новая справа.

Зміцер Панкавец.

Чытаць цалкам http://nn.by/?c=ar&i=76564

ДЭМАКРАТЫЧНЫ РУХ

"ПАЛІТЫКА ЕС ПАВІННА БЫЦЬ АСАБЛІВАЙ"

ЛІДАР РУХУ «ЗА СВАБОДУ» АЛЯКСАНД МІЛІНКЕВІЧ ПАДЧАС СВАЙГО ВІЗІТУ Ў НЯМЕЧЧЫНУ МЕЎ ГУТАРКІ З ШЭРАГАМ АФІЦЫЙНЫХ АСОБАЎ. ЁН ПАДЗЯЛІЎСЯ З НЯМЕЦКІМІ ПАЛІТЫКАМІ СВАІМ БАЧАННЕМ РАЗВІЦЦЯ СТАСУНКАЎ ПАМІЖ БЕЛАРУССЮ І КРАІНАМІ ЕС.

У Мілінкевіча адбыліся сустрэчы з намеснікам начальніка групы па замежнай палітыцы CDU/CSU у бундэстагу, камісарам ураду па нямецка-расійскіх стасунках доктарам Андрэасам Шокенхофам, з кіраўніком ведамства федэральнага канцлера ФРГ Рональдам Пафалай, а таксама з міністрам замежных спраў Гіда Вестэрвэле.

Аляксандр Мілінкевіч падчас сустрэчаў з уплывовымі нямецкімі палітыкамі выказаў сваё бачанне развіцця стасункаў паміж Беларуссю і краінамі Аб'яднанай Еўропы, паступовай еўрапеізацыі нашай краіны праз падтрыманую Еўрасаюзам мадэрнізацыю.

Паводле лідара Руху «За Свабоду», зараз існуе відавочны канфлікт каштоўнасцяў і дэфіцыт крэдыту даверу паміж Беларуссю і ЕС. Першае давядзецца выпраўляць павольна і паступова, другое можна будзе пачаць адбудоўваць пасля вызвалення палітвязняў.

«Палітыка ЕС у дачыненні да Беларусі не павінна быць такой, якой была палітыка да новых сябраў ЕС, кшталту Польшчы, Чэхіі, краін Балтыі. На першым месцы ў стасунках з Беларуссю мусіць быць прапанавана найперш партнёрства для мадэрнізацыі, падтрымка эканамічных рэформаў, а не «ўрокі дэмакратыі». Цягам пераўтварэнняў у эканоміцы і развіцця грамадзянскай супольнасці ў Беларусі сфармуюцца ўмовы для развіцця дэмакратыі», – мяркуе Аляксандр Мілінкевіч.

Беларускі палітык выказаў сваім суразмоўцам такую думку, што ў пабудове адносінаў (пасля таго, як будуць вызваленыя палітвязні) галоўную ролю павінна адыгрываць «дарожная мапа» па набліжэнні Беларусі да Еўразвяза, дзе будуць распісаныя канкрэтныя, абумоўленыя крокі з абодвух бакоў, накіраваныя на мадэрнізацыю Беларусі.

Лідар Руху «За Свабоду» лічыць, што Еўразвяз павінен паставіць галоўны акцэнт на паступовую транфармацыю краіны праз працу з грамадствам, праз падтрымку бізнесу і ўцягванне розных групаў грамадства ў інтэграцыйныя праекты.

Падчас сустрэчаў Аляксандра Мілінкевіча з нямецкімі ўрадоўцамі таксама шмат гаварылі пра небяспеку для Беларусі расійскай алігархічнай прыватызацыі і ўвядзення расійскага рубля.

Прэс-служба Руху.

НАША ЎЛАДА

ЯК ДОЎГА ЛУКАШЭНКА ЗБІРАЕЦЦА КІРАВАЦЬ БЕЛАРУССЮ?

ТОЕ, ШТО ЛУКАШЭНКА ДОБРААХВОТНА ЎЛАДА НЕ АДДАСЦЬ, - ФАКТ, ЯК ГАВОРЫЦЦА, МЕДЫЦЫНСКІ. А ВОСЬ АБ ВАРЫЯНЦЕ З ПЕРАДАЧАЙ КРАІНЫ ПЕРАЕМНІКУ ПАЛІТОЛАГІ І АНАЛІТЫКІ ПЕРЫЯДЫЧНА КАЖУЦЬ. НЕЗМЯНЯЛЬНЫ ПРЭЗІДЭНТ БЕЛАРУСІ ЧАС АД ЧАСУ САМ ПАДКІДВАЕ ПАДСТАВЫ. ДЫ І ЯК НЕ ПАДКІДВАЦЬ, МАЮЧЫ ТРОХ СЫНОЎ, І НАВАТ САМАГА МАЛОДШАГА БАЦЬКА ЗРАБІЎ ФІГУРАЙ ВЯЛІКАЙ БЕЛАРУСКАЙ ПАЛІТЫКІ.

На варыянт з перадачай ўлады свайму малодшаму сыну - сямігадоваму Мікалаю - Аляксандр Лукашэнка намякнуў яшчэ раз 26 чэрвеня ў Каракасе на сустрэчы з прэзідэнтам Венесуэлы Уга Чавесам. «Некаторыя пачалі сумнявацца ў сур'ёзных перспектывах супрацоўніцтва Беларусі і Венесуэлы. Тут знаходзіцца мой сын Мікалай, і гэта кажа аб тым, што мы сур'езна і надоўга заклалі асновы супрацоўніцтва, і ёсць каму пераняць эстафету гадоў праз 20-25 «, - заявіў афіцыйны беларускі лідэр.

Прэзідэнцкая арыфметыка ў дадзеным выпадку злёгку кульгае, бо нават праз 25 гадоў Мікалай Лукашэнка не дасягне ўзросту, які дае права балатавацца ў прэзідэнты Беларусі. Зрэшты, досвед паказвае, што ў нашай краіне ў выпадку неабходнасці лёгка змяняецца нават Канстытуцыя.

Як лічыць эксперт аналітычнага цэнтра «Стратэгія» Валерый Карбалевіч, іншы раз агаворкі, няўзнак сказаныя словы значаць больш, чым афіцыйную заяву, так як паказваюць падсвядомыя намеры. Выказванне Лукашэнкі аб перадачы эстафеты свайму сыну Мікалаю палітолаг інтэрпрэтаваў «як намер заставацца ва ўладзе да канца жыцця, як пасыл аб тым, што Беларусь фатальна асуджаная на доўгае праўленне Аляксандра Лукашэнкі». «Не думаю, што Лукашэнка плануе зараз рабіць пераемнікам малодшага сына: гэта занадта далёкая перспектыва, - адзначыў Валерый Карбалевіч у каментары для Naviny.by. - Сэнс яго слоў у тым, што Лукашэнка не плануе перадачу ўлады ні старэйшаму, ні малодшаму - ён сам не збіраецца нікуды сыходзіць ».

Карбалевіч звярнуў увагу на тое, што Лукашэнка адносна пераемнасці ўлады рабіў досыць супярэчлівыя заявы.

Так, у 2008 годзе падчас наведвання Хойніцкага раёна афіцыйны лідэр заявіў: «Усюды мусіруецца пытанне, што нібыта гэтая арганізацыя (маецца на ўвазе грамадскае аб'яднанне« Белая Русь ». - Рэд.) Стваралася пад будучага прэзідэнта, і што гэтым прэзідэнтам будзе мой старэйшы сын. Я ўжо сказаў: малодшы сын будзе прэзідэнтам Беларусі ».

Менш чым праз два гады Лукашэнка на прэс-канферэнцыі для расейскіх СМІ казаў зусім іншае: «Я катэгарычна не хачу абразіць свой народ і не даць яму права выбару. Таму забудзьцеся гэтыя размовы пра тое, што я рыхтую сваіх сыноў або старэйшага сына як наследніка. У спадчыну ўладу ніхто перадаваць не будзе. Я вам кажу так, як я сёння гэта разумею, сумленна і шчыра. Я не хачу, каб мае дзеці былі ў Беларусі прэзідэнтамі «.

Паводле дадзеных сакавіцкага нацыянальнага апытання грамадскай думкі НІСЭПД, даваряюць прэзідэнту Беларусі 42,2% (у верасні 2011-га - 24,5%, у снежні - 31,2%), не даваряюць кіраўніку дзяржавы 48,5% (62% - у верасні, 54,5% - у снежні).

Як лічыць кіраўнік саветта міжнароднага кансорцыума «ЕўраБеларусь» Уладзімір Мацкевіч, заяву Лукашэнкі аб тым, што яму ёсць каму перадаць эстафету ўлады, «знаходзяцца па-за межамі здаровага сэнсу, не кажучы аб паліткарэктнасці». «Чалавек раптам кажа пра спадчынны пераемнасці ўлады, не маючы на тое ні юрыдычных, ні маральных падстаў. Зразумела, што Беларусь вельмі няспелая у сэнсе развіцця дэмакратыі краіна, аднак нават для нас такія заявы - гэта занадта, - адзначыў Уладзімір Мацкевіч у каментары для Naviny.by - Мы ўсё ж такі еўрапейская, а не ўсходняя нацыя, не Паўночная Карэя ».

Мацкевіч бачыць праблему ў тым, што ўлады давялі сытуацыю да такой стадыі, калі «ў краіне не засталося суб'екта, папросту мужчын, здольных спыніць тое, што адбываецца».

Алена Спасюк.

ПАЛАТАЧНАЯ КАМПАНІЯ

АПАЗЫЦЫЯ Ў ВЫБАРЧЫХ КАМІСІЯХ: МЕНЕЙ, ЧЫМ НА МІНУЛЫХ ВЫБАРАХ

9 ЛІПЕНЯ ЗАВЯРШАЕЦЦА ФАРМАВАНЬНЕ АКРУГОВЫХ ВЫБАРЧЫХ КАМІСІЯЎ. ПРАДСТАЎНІКІ АПАЗЫЦЫІ Ў СКЛАД ВЫБАРКАМАЎ ТРАПІЛІ — ПА НЕКАЛЬКІ ЧАЛАВЕК НА ВОБЛАСЬЦЬ. НАЙБОЛЬШ АПАЗЫЦЫЯНЭРАЎ БУДЗЕ Ў КАМІСІЯХ У МЕНСКУ — 13 ЧАЛАВЕК, АЛЕ ГЭТА МЕНЕЙ, ЧЫМ БЫЛО Ў 2008 ГОДЗЕ.

Фаварыты пры прызначэньні сябраў акруговых выбарчых камісіяў — па-ранейшаму БРСМ, «Белая Русь», афіцыйныя прафсаюзы і вэтэраны. Ад апазыцыі трапляюць адзінкі.

У Менску было зацьверджана 20 камісіяў па 13 чалавек. Ад апазыцыі ў іх уключылі 13 вылучэнцаў: 7 ад партыі «Справядлівы сьвет», 4 — ад БНФ, ад Грамады і АГП — па адным. Валянціна Сьвяцкая: «Усё адбываецца прыблізна гэтаксама, як і ў папярэднія выбарчыя кампаніі, калі апазыцыя была ў абсалютнай меншасьці. Цяпер крыху больш уключылі ў параўнаньні зь мінулай прэзыдэнцкай выбарчай кампаніяй, бо тады там увогуле амаль нікога з апазыцыі не было, акрамя Менскай гарадзкой камісіі, куды ўключылі трох апазыцыянэраў».

Як вынікае з папярэдніх падлікаў, у параўнаньні з парлямэнцкімі выбарамі 2008 году сытуацыя пагоршылася. Тады ў менскія камісіі ўключылі 20 апазыцыянэраў, цяпер — 13. У Гомельскай вобласьці ў акруговыя камісіі ў 2008 годзе ўключылі 13 апазыцыянэраў, цяпер — 3. Аналягічная сытуацыя і ў іншых абласьцях.

Гаворыць Валянцін Стэфановіч з кампаніі «Праваабаронцы за свабодныя выбары»: «На жаль, нічога новага мы не назіраем у параўнаньні з папярэднімі выбарамі. Зноўку кідаецца ў вочы, што паседжаньні адбываюцца вельмі хутка. У Гомельскай вобласьці 13 хвілінаў ішло. Кандыдатуры не абмяркоўваліся, нягледзячы на тое, што конкурс быў. Сьпісы, узгодненыя з выканкамамі, зацьвярджаюцца, і зноў бачым, што асноўнымі арганізатарамі выбараў выступаюць чатыры няўрадавыя арганізацыі: Фэдэрацыя прафсаюзаў, БРСМ, „Белая Русь“ і вэтэранская арганізацыя».

Каардынатар кампаніі «За справядлівыя выбары» Сяргей Калякін кажа, што толькі ў Берасьці пры зацьвярджэньні сябраў камісій была дыскусія, пасьля якой колькасьць апазыцыянэраў у камісіях павялічылася. Агулам жа ўлады па-ранейшаму дыскрымінавалі апазыцыю: «У цэлым магу сказаць, што ўлады правалілі гэты першы экзамэн на тое, што яны зьбіраюцца праводзіць раўнапраўныя выбары. Ужо сёньня можна сказаць, што, напрыклад, на Гомельшчыне толькі ў 20 працэнтах акруговых камісіяў будуць прадстаўнікі апазыцыі».

Валер Каліноўскі.

Ад рэдакцыі. Усе выбарчыя кампаніі, якія праходзяць у Беларусі ад 1996 году, былі прызнаныя АБСЭ несвабоднымі і несправядлівымі. За гэта старшыня Цэнтравыбаркаму Лідзія Ярмошына і сакратар ЦВК Мікалай Лазавік былі ўнесеныя ў сьпісы неўязных у краіны Эўразьвязу і ЗША. Аднак візавая забарона ня дзейнічае, калі запрашаюць міжнародныя арганізацыі, разьмешчаныя на тэрыторыі краін Эўразьвязу ці ЗША.

СКАНДАЛЬНАЯ ГІСТОРЫЯ

МІНІСТЭРСТВА АБАРОНЫ АДМАЎЛЯЕ ФАКТ ПРАНІКНЕННЯ ШВЕДСКАГА САМАЛЁТА

ЖЫХАРЫ ІВЯНЦА ПАВЕДАМЛЯЮЦЬ, ШТО БАЧЫЛІ І САМАЛЁТ, І ЦАЦАЧНЫХ МЯДЗВЕДЗЯЎ, ПРЫМАЦАВАНЫХ ДА ПАРАШУТАЎ З ЦЫДУЛКАМІ НА ЗАМЕЖНАЙ МОВЕ. У ВАЛОЖЫНСКІМ РАУС ЗАЯЎЛЯЮЦЬ, ШТО НАЯЎНАСЦЬ МЕДЗВЕДЗЯНЯТАЎ У МІЛІЦЫІ - СУР'ЁЗНАЯ ІНФАРМАЦЫЯ, ЯКАЯ НЕ ПАДЛЯГАЕ РАЗГАЛАШЭННЮ ПА ТЭЛЕФОНЕ.

Мішуткі знайшліся ў міліцыі Івянца

Па інфармацыі «Радыё Свабода», чорныя пластыкавыя пакеты, скінутыя з самалёта над Івянцом, знаходзяцца ў мясцовым аддзяленні міліцыі. Пра гэта журналістам паведаміла адна з жыхарак пасёлка Святлана Турко.

Святлана Турко, супрацоўніца мясцовага ЖКГ, паведаміла, што на свае вочы бачыла ў міліцыі некалькі тых самых пакетаў, у якіх сапраўды знаходзіліся парашуты з прымацаванымі цацачнымі медзведзянятамі і цыдулкамі на замежнай мове.

Жанчына таксама паведаміла, што гэтыя пакеты збіралі ў Івянцы і наваколлях.

Заявы пацвярджаюцца словамі іншых жыхароў Івянца

Валерый Мазура кажа, што таксама бачыў самалёт. Мазура сцвярджае, што з самалёта сапраўды скідалі медзведзянятаў. Мазура кажа, што цацкі прыбіралі супрацоўнікі мясцовага жыллёва-камунальнай гаспадаркі.

Жыхарка Вольга Галаванава таксама паведаміла, што бачыла, як самалёт раскідваў нейкія пакункі. Па словах Вольгі Галаванава, у чацвер раніцай яе паўторна выклікалі ў міліцыю. Міліцыянты цікавіліся, ці бачыла яна машыну і тых людзей, якія здымалі на відэа, як самалёт скідаў пакеты з медзведзянятамі.

У міліцыю жыхарку Івянца выклікалі таксама напярэдадні, 4 ліпеня, дзе распытвалі, што яна бачыла, і паказалі тыя самыя пакеты з цацкамі і цыдулкамі. Вольга Галаванава кажа, што самалёт бачыла досыць вялікая колькасць людзей, якія знаходзіліся ў гэты час на івянецкай плошчы, так як адтуль сыходзіла маршрутка на Менск, і многія ехалі на працу ў сталіцу.

Жыхар Івянца Вінцэся Солтан кажа, што бачыў самалёт здалёку. Кажа, што не звярнуў на яго асаблівай увагі, паколькі, маўляў, 3 ліпеня на афіцыйным свяце над мястэчкам лётала шмат авіяцыі.

Блогеры: «Лепш бы замест цацачных мядзведзяў рассыпалі еўра»

Тым часам карыстальнікі Фэйсбука працягваюць жартаваць на тэму качкі пра мішуток.

Андрэй Стрыжак: «Гледзячы на гісторыю з мішкамі на парашутах над Івянцом-Менскам, хачу даць практычны савет арганізатарам такіх акцый. З боку расійскай мяжы ў беларускае паветраную прастору ўрывацца прасцей і прыемней. Чакаем мядзведзяў над Гомелем ».

Леанід Дзейка: «Можна было б І купюры эўра рассыпаць з паветра. Ажыятаж Быў бы нечуваны. Імгненна Ў народзе ўзьнікла б навейшая міфалегія пра добрага Карлсана ... ».

Сяргей Гудзілін: «цацачныя мядзведзі, скінутыя шведамі ў Івянцы, заявілі аб катаваннях у мінскім КДБ. Адзін з «Тэдзі» сканаў пасля 6-гадзіннага допыту ад страты набівання і адрыву лапкі ».

Rtm Aleś Pilecki: «Міліцыя Івянца афіцыйна паведаміла, Што мядзьведзі затрыманыя за Тое, Што Ў палец Брудная лаяліся мам. Суды Ў панядзелак «.

Мінабароны: «Гэта грубая праца з ужываннем фотошопа і відэамантажу»

Як паведамляе «БЕЛТА», Міністэрства абароны Беларусі праводзіць праверку інфармацыі, размешчанай побач інтэрнэт-крыніц, пра нібыта меў месца несанкцыянаваным палёце над тэрыторыяй Беларусі замежнага авіяцыйнага сродкі. Фактаў, якія пацвярджаюць перасячэнне дзяржаўнай мяжы ў паветранай прасторы, няма. «Даследуючы прадстаўленыя фота і відэаматэрыялы, эксперты выявілі грубую працу з ужываннем тэхналогій фотошопа і відэамантажу, што сведчыць аб відавочна правакацыйны характар падаецца інфармацыі», - падкрэсліў ў абаронным ведамстве.

З'явіўся ролік з «самалётам, якія скідаюць цацкі»

У інтэрнэце з'явілася відэа, на якім відаць як самалёт робіць кругі над царквой і нешта скідае на зямлю. Гэта відэа нібыта пацвярджае заяву шведскай піяр-кампаніі аб тым, што самалёт перасёк літоўска-беларускую мяжу і скінуў плюшавыя мішкі над Беларуссю.

Раней шведскі сайт The Local паведаміў, што два шведскіх прадпрымальніка на аднаматорным самалёце перасеклі мяжу Беларусі з боку Літвы і раскідалі плюшавых мішак з лозунгамі ў падтрымку свабоды слова ў Беларусі, нагадвае «Тэлеграф».

Па сцвярджэнні шведскіх СМІ, акцыя была арганізавана рэкламным агенцтвам Studio Total, а самі прадпрымальнікі спецыяльна прайшлі лётныя курсы. Нібыта яны ляцелі на лімітава нізкай вышыні і перасеклі мяжу незаўважанымі сіламі СПА дзвюх краін. Імёны лётчыкаў не паведамляюцца, па сцвярджэнні арганізатараў, з меркаванні бяспекі.

Разам з тым, на роліку бачны лёгкі аднаматорны самалёт Jodel, скідае нейкія прадметы на зямлю. Самалёт у ролику па афарбоўцы нагадвае самалёт, прадстаўлены арганізатарамі акцыі на фатаграфіі.

(Скарочана)

Вольга Слуцкая,
gazetaby.com

Заснавальнік і рэдактар: Гаравы Леанід Антонавіч

Адрас рэдакцыі: 211573, г. Гарадок, вул. Гагарына, д.30Б, кв.16. E-mail: 250318@list.ru
Тэл. 8-02139-4-42-52, маб. + 375(29)6723842 (V),
Газета выдаецца з сакавіка 1998 г.

Падпісана да друку 17.07.2012 у 22.40.
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца на абсталяванні аднадумцаў.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.